

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

VII. Qualis sit Angelorum voluntas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

tionem, & salutem conferre possunt, ipsis vel in verbo diuino, vel extra illius visionem beatificam fuisse diuinitus reuelata, & patefacta; cum credibile non sit, in illo statu vllam ipsis earum rerum cognitionem denegari, quæ ad maius ipsorum, vel Ecclesiæ bonum necessaria sunt aut vtilis.

SECTIO VII.

Qualis sit Angelorum voluntas.

Certum est in Angelis esse voluntatem, eamque libero arbitrio præditam, quod ipsorum casus & ruina satis euidenter demonstrat; vnde S. Bas. Lib de Spiritu Sancto cap. 16. *In piorum, inquit, & aduersariorum spirituum defectio, id, quod dicimus, approbat, scilicet iuris sui ac libertatis esse inuisibiles virtutes.* Et hæc est etiam doctrina S. Thomæ quæst. 59. art. 3. cuius hæc est ratio: vbiunque reperitur iudicium indeterminatum seu indifferens ad hoc vel ad illud agendum, ibi reperitur voluntas seu liberum arbitrium; sicut è contra, vbiunque non reperitur tale iudicium indifferens, ibi nec liberum arbitrium reperitur, vt patet experientiâ: atqui in omnibus habentibus intellectum inest eiusmodi iudicium indeterminatum, eò quod per intellectum possunt percipere rationem ipsam vniuersalem boni, sub qua possunt hoc & illud cum quadam indifferentiâ sibi ad agendum proponere; hæc enim indifferentiâ iudicij, & rationis circa bonum est quasi radix libertatis: quare cum Angeli nobilissimo intellectu sint præditi, concludendum est, in ipsis esse liberum arbitrium, idque excellentius, quam in homine, sicut ipse intellectus angelicus humanum longè antecellit.

Porro non est necesse ad electionem liberam in Angelo, quod præcedat consilium seu inquisitio quadam mediocris, qualis requiritur in libera hominis electione; nõ enim cognoscunt inquirendo; cum hoc pertineat ad discursum

sum rationis, qui in angelis non reperitur, ut secti
5. ostendimus: sed electio in angelis fit per subitam ac-
ceptionem cognitæ veritatis sine vlla inquisitiua deli-
beratione.

Quares, an liberum illud arbitrium angeli sit natura-
liter inflexibile (vt quidam dicunt) in electione semel
facta? Resp. duas esse oppositas super hac quæstione Do-
ctorum sententias: quidam enim existimant arbitrium
angeli naturaliter flexibile, ac mobile esse perinde atque
arbitrium hominis. Ita S. Bonau. in 2. dist. 7. part. 1. a. 1.
q. 1. & plures alij; atque hæc esse videtur sententia S. Da-
masc. Lib. 2. de fide cap. 3. vbi dicit angelos esse naturas
ratione, intelligentiâ, & libertate præditas, ac proposito
& sententiâ mutabiles, idque ex se & sua sponte; & S.
Fulgentij Lib. de fide ad Petrum, vbi dicit angelos bonos
non habere naturâ suâ immutabilitatem ex bono in ma-
lum, sed ex sola gratia.

Alij è contrâ censent, angelos arbitrio ita inflexibili
præditos esse, vt nequeant id aduersari, quod semel li-
berè elegerunt, neque id eligere, quod semel repudiâ-
runt. Ita S. Thom. 1. p. q. 64. a. 2. Cuius ratio hæc est,
quòd angeli apprehensio ab apprehensione hominis
multum differat: angelus enim apprehendit immobili-
ter per intellectum, sicut & nos immobiliter apprehen-
dimus prima principia, quorum est intellectus; homo ve-
rò per rationem apprehendit mobiliter discurrendo de
vno ad alterum, potestque ad alterutrum oppositorum
probabiliter procedere: hinc fit, vt voluntas hominis
adhæreat alicui mobiliter, ita vt possit ab ipso discedere,
& contrario adhærere; at verò voluntas Angeli fixè &
immobiliter adhæreat: ex quo patet, liberum arbitrium
hominis flexibile esse ad opposita ante & post electi-
onem, liberum autem arbitrium angeli ad vtrumlibet
ante electionem secti posse, sed post electionem semel
factam esse inflexibile.

Liberum cuique est, quam voluerit sententiam ex his
duabus amplecti, cum vtraque sit probabilis; quamuis
propter

propter sancti Doctoris auctoritatem, & allatam rationem secunda videatur esse probabilior.

SECTIO VIII.

Quomodo Angeli inter se loquantur.

Certum est primò, angelos inter se loqui, & sibi inuicem cogitationes & conceptus suos manifestare.

Hoc manifestè constat ex scripturis. *II. 6. Seraphim clamabant alter ad alterum, &c. Apoc. 7. Clamauit (vnus Angelus) voce magnâ quatuor Angelis.*

Certum est secundo, posse quidem angelos loqui siue nobiscum, siue inter se vocibus corporeis, quæ sint similes nostris, quomodo eos saepe cum hominibus locutos esse scripturæ testantur; sed alio quoque modo posse ipsos inter se colloqui nempe spiritali & sine vllò adminiculo corporeæ vocis, constat ex his Apost. verbis *1. Cor. 13. Si linguis hominum loquar, & angelorum, &c.* quibus cum Angelorû linguæ ab humanis distinguantur, significatur Angelos aliquo inter se modo colloqui posse, quo nõ possunt homines, qui proinde alius non est quam spiritalis: quem Apost. locum eo sensu exponens Theoph. *Angelis, inquit, lingua est intellectiua, vis nimirum illa, qua sibi mutuo diuinarum rerum intellectum ac diuinas cogitationes impertiunt:* & S. Damasc. *Lib. 2. de fide cap. 3. de Ang. loquens, Non linguâ, inquit, neque auribus opus habent, verùm citra sermonis adminiculum cogitationes suas atque consilia inter se communicant.*

Cum igitur hæc certa sint; quæstionis propositæ difficultas consistit præsertim in explicando modo quo angeli inter se colloquuntur. De qua quidè re cum in scripturis nihil reperiatur, ideo maxime inter se variant Theologorum sententiæ, quas hîc fusiùs explicare minime necessarium duximus, cum nihil ad fidem pertineant.

Vt tamen in re, quæ per se obscurissima est, & à sensibus humanis remotissima, lucem aliquam afferamus, breui-